

Píšu historický román

Jaromír Nohavica

1. V prázdné láhvi od piva dobré zahraniční značky
kvetla růže ohnivá hrdě, pomalu a plačky.
2. Psal jsem řádek po řádku historické veledílo,
vysedával na zadku, až se slilo, co kde bylo.
R: Všichni píší jen, co slyší, všichni slyší to, jak dýší,
tak, jak dýší, tak i píší, je to marné, spadla klec,
v přírodě je to tak dáno, ptát se "proč?" je zakázáno,
to už není naše věc.
3. Byly dálky pobudů, byly výmysly i kravál,
z jizev svého osudu jsem si stehy vytrhával.
4. Nadbíhal jsem hrdinům, vyprávěl o zašlé době,
poručickou ofinu jsem si přistříhl sám sobě.
R:
5. Kostel není ještě mše, fantazie není lhaní,
dopřejte mi dopsat vše, co mám ještě na napsání.
6. Dokud září rudý květ rudé růže v temné flašce,
dopřejte mi vykřičet slova, co mám na bumážce.
*: Všichni píší jen, co slyší, na na na ...